

IV

Mari mu se usmihna milo. Mladijat paleontolog ne beshe sviknal na takiva laski i oshte poveche se stypisa.

- Vie tancuvate mnogo dobre, vypreki che mi kazahte obratnoto – zagovori go dyshterjata na Simon Blank.

- Sluchajnost – Svetoslav ne znaeshe kakvo da kazhe i kak da se dyrzhi. Ideshe mu da i' reche: "Ostavi me na mira s tvoite koketstva", no ne mu stigashe smelost. I sjakash pri neja mu beshe mnogo prijatno.

- Prosto sluchajnost – prodylzhi toj, - nauchil sym se ot gledane.

- Znachi ne ste poseshtavali kursovete?

- Poseshtaval sym drugi kursove. Za tova njamah vreme, pyk i zhelanie ne se namirashe u men.

- Sigurno ste hodili na trenirovki po strelba – posheguva se Mari.

- Da, naistina. Otkyde se setihete?

- Hrumna mi izvednyzh. A koj universitet zavyrshihte?

- Sofijskija, zashto?

- Pitam. A ste doshli tolkova dalech.

- Tuk si namerih rabota.

- Nima tam njamashe rabota?

- Imashe, no men me privlichashe drugo.

- Navjarno strelbata v dzhunglata? – otnovo se posheguva krasivata dyshterja na Blank, no vsyshtnost chuvstvashe, che nikak ne i' e do shega. Razgovoryt, kojto vodeshe s tozi simpatischen mladezh, beshe ne samo formalen i bezinteresen, no s nego ne mozheshe da nauchi nishto poveche za Svetoslav. A toj i' haresvashe vse poveche.

- Ni naj-malko – otvyrna na nejnija vypros paleontologyt. – Prikljuchenijata obicham, no chak do takava stepen – ne.

- No vse pak, da si ostavite rodnoto mjasto.

- Razbira se, az shte se vyrna.

- Navjarno vi chaka njakoj? – tuk Mari uceli, makar che ne beshe trenirala strelba. I to, za syzhalenie – v slaboto mjasto na Svetoslav.

- Nikoj ne me chaka! – otvyrna tyzhno, pochti otchajano, toj – Majka mi i bashta mi sa zaginali, a drug blizyk njamam. Rodnini, cjala armija, no ne sa mi blizki.

- Ako pozhelaete, az bih mogla da vi stana blizka – hitrite ochi na Mari svetnaha. Svetoslav se smaja otnovo i to mnogo poveche, otkolkoto v nachaloto. Tova beshe veche dyrzost ot strana na devojkata.

- Mnogo trudno shte vi byde – syvze se Svetoslav. – Da bydesh blizyk na edin chovek, kojto rjadko se zavryshta u doma si, e trudno i tezhko za syrce.

- Az shte idvam s vas!

Tozi pyt toj ja pogledna s radost.

- A mosju Blank dali shte se syglasi?

- Razbira se. Toj vi haresva. Kolko neshta mi e razkazval za vas.

Svetoslav beshe za pryv pyt, mozhe bi, v zhivota si tolkova shtastliv. Toj veche imashe syrce, blizko na svoeto i njamashe da byde sam.